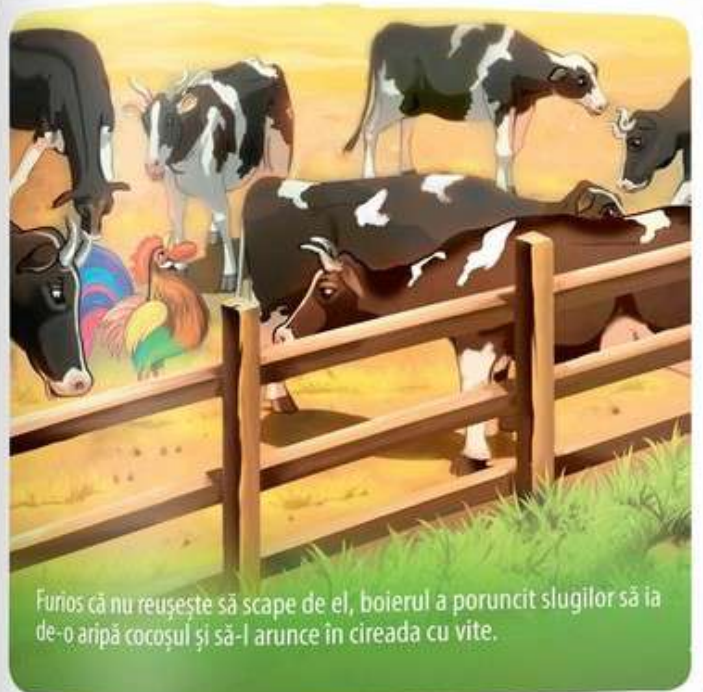

Dar cocoșul năzdrăvan a scuipat toată apa pe care o înghițise în fântână și a stins focul. Apoi a ieșit din cuptor, strigând larăși: *Cucurigu, boieri mari, dați punguța cu doi bani!*

Furios că nu reușește să scape de el, boierul a poruncit slugilor să ia de-o aripă cocoșul și să-l arunce în cireada cu vite.

Bucuros, cocoșul s-a întors acasă, unde i-a vărsat moșului în curte aurul și vitele înghițite. De ciudă, baba și-a alungat și ea găina de acasă, ca să-i aducă bogății. Dar găina a găsit doar o mărgică.

Bun la suflet, moșul i-a promis babei că împarte averea cu ea dacă are grijă de animalele lui. Iar cocoșul, împodobit cu o salbă de aur, a trăit fericit până la adânci bătrâneți în curtea moșului.

Trăiau odată un moș care avea un cocoș și o babă care avea o găină. Găina babei făcea în fiecare zi câte un ou. Supărat că nu face și cocoșul lui ouă, moșul l-a alungat din curte.

Pe drum, cocoșul a găsit o punguță cu doi bani. Bucuros, tocmai luase punguța în plisc și se îndrepta spre casă, când un boier care trecea pe drum cu trăsura a poruncit să-i fie luată punguța.